

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Αγίου Κωνσταντίνου 22-24
104 37 Αθήνα

T 2105288100
F 2105234016

n-tg@t.gr
www.ntg.gr

Aθήνα, 26-9-2017
Αρ. Πρωτ.: 2713/100-658

Κυρίες, Κύριοι,

Σας κοινοποιώ την απάντησή μου στην επιστολή της 18.9.2017 που κυκλοφόρησε με αφορμή μια συνέντευξή μου στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ. Πληροφορούμενος ότι αυτή προέρχεται από το Σωματείο Εργαζομένων Εθνικού Θεάτρου, θεωρώ απαραίτητο να την γνωρίζετε κι εσείς.

Αθήνα 26 Σεπτεμβρίου 2017

Παρόλο που προσπαθώ να αποφύγω τον χαρτοπόλεμο και ειδικά τις αντιπαραθέσεις, δεν μπορώ να μην απαντήσω σε μια ανεκδιήγητη επιστολή που, όπως με πληροφορήσατε, αναλαμβάνει την ευθύνη γι' αυτήν το Σωματείο των εργαζομένων στο Εθνικό Θέατρο, αφού "τα μηνύματα που έχουν αποστολέα την ηλεκτρονική διεύθυνση του σωματείου δεν είναι ανυπόγραφα". Η επιστολή είχε σαφή στόχο να ειρωνευτεί και να λοιδορήσει για μια ακόμη φορά τα θεσμικά όργανα του Οργανισμού, αυτοανακηρύσσοντας το Σωματείο σε θεματοφύλακα του Εθνικού Θεάτρου και της Ιστορίας του. Παίζει, μάλιστα, αυτή τη φορά και τον ρόλο του διδασκάλου που παρέχει δωρεάν μαθήματα σε αδαείς Προέδρους, οι οποίοι χρειάζονται ειδική εμπειρία για να ασχοληθούν με τα αυτονόητα, που εκείνο διατείνεται ότι κατέχει στο έπακρον, λόγω μάλλον της... διατριβής του στα της εργατικής Διοικήσεως. Είναι λοιπόν η γνώμη των εργαζομένων στο Εθνικό Θέατρο αυτή; Δεν το νομίζω, όσο κι αν αναφέρονται διάφορα ποσοστά συμμετοχής και 'σύμπνοιας', στις κατά καιρούς ανάλογες, ιδιαίτερα συχνές πλέον, επιθετικές επιστολές. Άλλωστε ήδη έχει κυκλοφορήσει επιστολή διαμαρτυρίας από κάποιους εργαζόμενους που αντιδρούν σ' αυτήν τη 'μαχητική' πολιτική του Σωματείου.

Θα επιστρέψω, κατ' αρχήν την "κακοπιστία" και την "ανηθικότητα" που διαπιστώνει σε εμένα, δηλώνοντας ότι δεν με ξαφνιάζει διόλου η αγένεια, για να μην πω η αναίδεια, διότι έχω πλέον άμεση και προσωπική εμπειρία για το πώς εννοείται από κάποιους ο σεβασμός απέναντι στα θεσμικά όργανα του Οργανισμού και πώς αντιλαμβάνονται την εξουσία τους μερικά άτομα. Ευτυχώς αυτό είναι ένα απειροελάχιστο ποσοστό των εργαζομένων στο Εθνικό Θέατρο και δυστυχώς η

επιστολή εκφράζει τις απόψεις μιας μικρής μερίδας που έταξαν τον εαυτό τους να φυλάγει Θερμοπύλες.

Διαπιστώνω ότι σας εξυπηρετεί η λανθασμένη ανάγνωση μιας συνέντευξης, που γνωρίζετε ότι μέσα σε μερικές εκατοντάδες λέξεων πρέπει να αποτυπωθεί διάλογος δυόμιση ωρών. Γαντζώνεστε από τίτλους και επικεφαλίδες, σαν να μην ξέρετε ότι αυτές είναι μια πάγια εκδοτική συνταγή απόδοσης μιας συζήτησης, που αλλιώς θα χρειαζότανε πολύ μεγαλύτερο όγκο της εφημερίδας. Ας είναι.

Αγαπητοί συντάκτες, δεν θα μου αλλάξετε την άποψή μου για τις παθογένειες του Δημοσίου και αν το προσπαθήσετε θα πρέπει να πείσετε και μερικά εκατομμύρια Ελλήνων. Δεν αντιλαμβάνομαι την ευαισθησία σας όταν ακούτε κάποιον να αναφέρεται στο ποσοστό της επιχορήγησης της Πολιτείας που αφορά τη μισθοδοσία. Παραδέχεστε το ίδιο νούμερο, δηλ. 5.850.000€, αλλά κάτι σας εμποδίζει να αντιληφθείτε το νόημα της αναφοράς μου και θίγεστε επειδή νομίζετε ότι σας ονομάζω κρατικοδίαιτους τεμπέληδες δημόσιους υπάλληλους. Δική σας είναι η ερμηνεία και εντυπωσιάζομαι. Ελπίζω ότι δεν ισχύει ότι «όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται». Μάταια θα αναζητήσει πάντως κανείς στα λεγόμενά μου μομφή για την επαγγελματική ευσυνειδησία του προσωπικού του Εθνικού Θεάτρου. Και παρακαλώ μην διαστρεβλώνετε τα λόγια μου.

Μου είναι, παρ' όλα αυτά, ακατανόητο να σχολιάζετε τη γνώμη μου για το πώς λειτουργούσαν τα προηγούμενα Διοικητικά Συμβούλια, αλλά σας πληροφορώ ότι τη γνώμη αυτή την διαμόρφωσα από πληροφορίες που μου έδωσαν οι ίδιοι οι υπάλληλοι όταν ζήτησα να ενημερωθώ για την κατάσταση που επικρατούσε πριν. Αδυνατώ να κατανοήσω τι σας ενοχλεί σ' αυτή τη διαπίστωση. Μήπως δεν είναι έτσι και με πληροφόρησαν λάθος; Μα θυμάμαι ότι πριν δυόμιση χρόνια, όταν αναλάμβανα Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, σας βρήκα έξαλλους με την προηγούμενη Διοίκηση-Διεύθυνση. Ή όχι;

Διαμαρτύρεστε για δήθεν χαριστικά σκάνδαλα και ευνοιοκρατίες σε κάποιους εργαζόμενους που διατηρούν τη θέση τους νόμιμα, όπως δηλώνετε, είτε είναι συνταξιούχοι, είτε αποσπασμένοι, αλλά εδώ θα σας παραπέμψω εγώ στον εισαγγελέα για να καταγγείλετε τις παράνομες πράξεις της Διοίκησης. Αλήθεια, γιατί δεν το έχετε κάνει τόσα χρόνια και αφήνετε το Εθνικό να κυλιέται δήθεν μέσα στην παρανομία; Εγώ δεν θα καταλόγιζα κανένα άδικο σε όποιον εργαζόμενο εκμεταλλεύεται τα νόμιμα δικαιώματά του. Αν δεν μου άρεσε ο Νόμος θα κοιτούσα να αλλάξω αυτόν κι όχι τον υπάλληλο.

Με εντυπωσιάζει ιδιαίτερα η πρόθεσή σας "να σχηματίσει η κοινή γνώμη μια πλήρη εικόνα", αλλά θα σας πρότεινα να αποφύγετε κάτι τέτοιο για το δικό σας συμφέρον. Γιατί τότε θα αναγκαζόμουνα να σας επισημάνω ότι αποφεύγετε περίτεχνα να μιλάτε για την πραγματικότητα και χρησιμοποιείτε πομπώδεις

εκφράσεις για να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Με προκαλείτε όμως και θα σας θυμίσω ορισμένα πράγματα για να έχει η κοινή γνώμη μια σφαιρική άποψη:

Εξακολουθείτε μελοδραματικά να ονομάζετε “απόλυση” τη μη ανανέωση μιας σύμβασης που λήγει. Το επιδιώκετε και το επιτυγχάνετε με εκβιασμούς και απειλές και ούτε λίγο, ούτε πολύ, επιβάλετε στον Οργανισμό να θεωρήσει - επειδή το θέλουν οι συντάκτες της επιστολής για επικοινωνιακούς λόγους - μόνιμους υπαλλήλους όσους εργάζονται με σύμβαση ορισμένου χρόνου, αφού αν τολμήσει η Διεύθυνση και δεν ανανεώσει μια τέτοια σύμβαση τότε θα ακολουθήσουν απεργίες και στάσεις εργασίας. Είναι νωπή στη μνήμη μου η τοποθέτησή σας προς τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή πώς ‘αν δεν ανακαλέσεις τότε θα περάσουμε ένα δύσκολο καλοκαίρι’! Αναρωτιέστε ακόμη πώς ανακάλυψα την έννοια του εκβιασμού και της δικατατορίας;

Κόπτεστε για τον εργαζόμενο αλλά αρνείστε να συμπεριληφθεί στη ΣΣΕ η μηχανογραφική άδεια για τους υπαλλήλους που εργάζονται αποσπασμένοι στο Εθνικό. Αυτοί δεν είναι άραγε εργαζόμενοι ή πας μη Έλλην βάρβαρος;

Άφησα τελευταίο να σχολιάσω εκείνη την αποστροφή που μιλάει *‘για αίσθημα ευθύνης, επαγγελματισμό και πίστη στην ιδέα που λέγεται Εθνικό Θέατρο’*. Και πιστεύω ότι είναι κάτι για το οποίο πράγματι πρέπει να ενημερωθεί η κοινή γνώμη ώστε να πληροφορηθεί πώς εννοείτε εσείς αυτές τις έννοιες – και γι’ αυτό και μόνο τον λόγο θα πρέπει να αναρτήσετε αυτή την απάντησή μου κάτω από εκεί που καταχωρήσατε την πρώτη μου επιστολή. Γιατί θυμάμαι όλο το παιχνίδι που στήθηκε με τον ξυλοδαρμό ενός συναδέλφου σας, την περίεργη προσπάθεια που κατέβαλαν κάποιοι για να προστατέψουν τους δράστες, τις μεθόδους που χρησιμοποίησαν, την καπηλεία, τις απειλές, τους εκβιασμούς, τις απεργίες και τις στάσεις εργασίας, την προσπάθειά τους να μη γίνουν έρευνες από τη Διοίκηση. Επί ολόκληρες εβδομάδες φωνάζατε ότι δεν συνέβη τίποτα κι ότι αυτά όλα είναι αποκυήματα μιας άρρωστης φαντασίας και ανοίξατε ομπρέλα προστασίας για τους δράστες. Και όταν όλα αυτά κατέρρευσαν από τη ‘συγγνώμη’ που ζήτησαν οι εμπλεκόμενοι, είχαν, κάποιοι πάντα, το θράσος να δηλώσουν ότι και η διένεξη και ο ξυλοδαρμός και η συγγνώμη αφορούσαν κάποιο περιστατικό άσχετο με τη λειτουργία του Θεάτρου. Θα μπορούσαν αν ήθελαν να παίξουν ξύλο στη γειτονιά τους και να μη συμβεί τίποτα. Όταν όμως αυτό συμβαίνει μέσα στον χώρο εργασίας, τότε την ευθύνη την φέρουν τα αρμόδια όργανα και τότε ο υγιής συνδικαλισμός προσπαθεί να προστατέψει τον Οργανισμό και να αποβάλει τα κακά στοιχεία. Εσείς όμως σιωπήσατε εμφαντικά και είναι ύποπτη αυτή η σιωπή, όταν οι ίδιοι οι συνάδελφοί σας – αρμόδια υπεύθυνα όργανα - αντάλλασσαν επιστολές με το παρακάτω, περιεχόμενο που αξίζει να γνωρίζει η κοινή γνώμη:

- Σε έχει ενημερώσει ο Λ. για τα καλώδια στην Πειραιώς; Επειδή αν θυμάσαι μου έχουν κλαπεί και όλα τα εργαλεία, θα πρέπει λίγο να έχεις το νου σου γιατί η κατάσταση εκεί είναι λίγο εκτός ελέγχου.

Και η απάντηση:

- Γι' αυτό σε πήρα τηλέφωνο. Το μεσημέρι μίλησα με τον Λ. και τον σεκιούριτι και μου είπαν ότι κάποιοι προσπαθούσαν να ξηλώσουν κάτι σωλήνες και οι οποίοι είναι συνάδελφοί μας. Κάτι το οποίο δεν γίνεται για πρώτη φορά. Και πάντα μέσα από μας. Ειπώθηκε μάλιστα ότι θα ξαναπάνε αύριο.

Ενημερώστε παρακαλώ την κοινή γνώμη τι ακριβώς κάνατε όταν πληροφορηθήκατε αυτόν τον διάλογο, εσείς που δηλώνετε ότι θα καταφεύγατε αμέσως στον Εισαγγελέα αν θα διαπιστώνατε το παραμικρό που θα ενέπλεκε συναδέλφους σας, ώστε να εξυγιάνετε τον Οργανισμό.

Στο δια ταύτα, λοιπόν. Αν με εκφράζει ή όχι το πρόσωπο του Εθνικού είναι προσωπική μου άποψη που θα μου επιτρέψετε να την έχω, χωρίς να υπολογίζω αν συμφωνείτε ή όχι. Αλλά με την υπόδειξή σας για το ποιο παράδειγμα να ακολουθήσω αφού δεν μου αρέσει το στίγμα του Εθνικού, σας πληροφορώ ότι δεν υπήρξα ποτέ μου ρίψασπις και θα εξαντλήσω τη θητεία μου παλεύοντας με όλες μου τις δυνάμεις, μαζί και με τα άλλα μέλη του Δ.Σ. και την Καλλιτεχνική Διεύθυνση, μόνο για το καλό του Εθνικού Θεάτρου χωρίς να ελπίζω σε καμία εύνοια. Επειδή έχω μάθει να τιμώ εκείνους που μου εμπιστεύονται μια θέση, για την οποία αισθάνομαι υπερήφανος ότι δεν την απέκτησα μέσα από κομματικούς, πολιτικούς, συγγενικούς ή οικονομικούς μηχανισμούς.

Κάνοντας υποδείξεις εκτίθεστε αδικαιολόγητα. Επειδή όλο και συχνότερα ακούγεται η διαπίστωση σας ότι το Εθνικό Θέατρο πάει από το κακό στο χειρότερο με την παρούσα Διοίκηση και Διεύθυνση, θα σας παρότρυνα κι εγώ να κάνετε αυτό που μου προτείνετε. Να καταγγείλετε εκεί που πρέπει την κακοδιαχείριση, την ευνοιοκρατία, την προσπάθεια εισβολής των εργολάβων, τις απεργοσπαστικές κινήσεις της Διοίκησης, τις παράνομες απολύσεις και τις αποσιωπήσεις.

Ομολογώ πάντως ότι η επιστολή σας με βοήθησε πράγματι να συνειδητοποιήσω ότι πολλά πράγματα "ξέχασε" να αναφέρει ο Πρόεδρος. Σας υπόσχομαι την επόμενη φορά να τα θυμηθώ όλα.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.